

dal papež, spremljan od 16 kardinalov, v kapelo, opravil je tamkaj kratko molitev, podelil svoj blagoslov ter stopil v voz. Njegova pot je bil slavnosten sprevod, v procesijah mu je hitel narod nasproti.

Med nepopisnim veseljem ljudstva se je vrnil papež Pij VII. v Rim dne 24. majnika 1814; že dne 3. majnika je bil Napoleon izkrcan na otoku Elba. Po še enkratni kratki vladni je moral na samotni otok Sv. Helene, kjer je imel časa in prilike dovolj, da je lahko razmišljal o Kristusovih besedah: »Peklenska vrata je ne bodo premagala!«

*

Evhariistični kongres na Irskem. — Prihodnji svetovni evhariistični kongres bo v Dublinu, glavnem mestu Irske. Irska je ena najodličnejših katoliških dežel. Znan je pregovor: »Kamor Irec pride, tja pride tudi Cerkev s Kristusom.« Ta pregovor jim je gotovo v čast. Irska je dežela svetnikov in mučnikov. Morda je ta mučeniška kri vtila v irsko zemljo in irske ljudi katoliško žilavost. — S kongresom bodo združili proslavo velikega irskega apostola, sv. Patricija. Minilo je 1500 let, odkar je zasijala Irski Kristusova luč. Prinesel pa jo je ravno sveti Patricij.

Sveto pismo kot star papir. Stalin, ruski diktator, je izdal nov dekret, da se morajo vse svetopisemske knjige in druge knjige cerkvene ali verske vsebine oddati okrajnemu sovjetu. Zaloge bodo potem poslali v papirne mline, da s tem odpomorejo pomanjkanju pa pirja. Vsega jim manjka v ruski objubljeni deželi. Čudno! Cel desetletje že šivajo in prikrojujejo ubogo Rusijo, pa na vseh straneh poka in zija.

Iz ruske brezbožne statistike. Po poročilu ruske organizacije »brezbožnikov« so sovjeti v zadnjem letu zaprli 567 cerkev in med temi 123 katoliških in 45 židovskih sinagog.

Prava sodba o občinah.

»Domovina« vodi vztrajno borbo za združitev naših občin. Razlogi, ki jih zato navaja, niso stvarni ter ne vzdržijo kritike. Tako je n. pr. »Domovina« v svoji številki z dne 23. oktobra med drugimi tudi navedla ta-le razlog: »Kako površno uradujejo takšne male podeželske občine, kjer je župan obenem tajnik, vedo prav dobro vsi, ki imajo opravka z občinami. Zato je potreba, da se spravi v vse občinske uprave temeljit red.« Mi smo ta splošni očitki, ki je naperjen proti malim občinam, zavrnil kot neosnovan, neresničen in proti mnogim županom krivičen. Ni resnica, da bi bilo v vseh malih občinah uradovanje površno in bi v njih vladal nered. Da smo imeli prav, ko smo zavrnilli to »Domovinino« očitje, je tudi potrdil g. finančni minister dr. Šverljuga, ki je na jako številno obiskanem posvetovalnem zborovanju v Mariboru dne 12. novembra rekel o slovenskih občinah brez izjeme: »Dobro se zavedamo pomena občin, posebno pa vaših občin, ki so po-

sebne vrste in ki so dokazale, da dobro funkcionirajo.«

Lepo priznanje za naše občine iz ust kraljevskega ministra! Slovenske občine so svoje vrste, niso tako velike, kakor po drugih pokrajinah države, a so vendar dokazale, da dobro funkcionirajo. Tako sodi g. finančni minister. Ta sodba je prišla ravno o pravem času, ko se resno pretresuje vprašanje, kakšna bodi oblika občine v bodočnosti. Ne samo velike občine, marveč tudi majhne, to sledi iz splošne sodbe g. ministra o slovenskih občinah, dobro funkcionirajo. Ta sodba g. finančnega ministra je obenem najlepše zadoščenje za slovenske župane, tudi za župane malih občin, zoper koje je »Domovina« dvignila očitje, da površno uradujejo ter da v takšnih občinskih upravah vlada nered.

Ravno tako malo stvarna so »Domovinina« zgodovinska izvajanja o postanku naših malih občin. Mi smo v našem listu že ugotovili, da »Domovina« ne pozna naših razmer ter vsled tega nepravilno tolmači razloge, ki so vodili do oblikovanja malih občin. V svoji številki z dne 13. novembra se »Domovina« trdovratno vrača k svoji trditvi, da so male občine nastale večinoma iz strankarskih ozirov. Krivi so tega kajpada duhovniki! »V tistih pokrajinah«, tako uči »Domovina«, — kjer je imela strankarska duhovščina odločilen vpliv, so se občine cepile in nastalo je veliko število majhnih občin.« Ko so nastajale naše občine, »Domovine« še ni bilo. »Slovenski Gospodar« pa je že bil ter je ta razvoj ne samo opazoval kot očividec, temveč ga tudi dejansko podpiral in zato je v tem prijetnem položaju, da more »Domovino« poučiti.

Razlogi, iz kojih so nastale majhne občine, so krajevni, povečini gospodarski, pa tudi prosvetni in ne v zadnji vrsti narodnostni. Da slovensko duhovščino pri tem niso vodili nobeni strankarski oziri, je najboljši dokaz to, da takrat, ko so naše občine nastajale ter se oblikovale v sedanjo obliko, rodoljubni in narodno-zavedni Slovenci niso bili razcepljeni v stranke, marveč so složno delovali v eni stranki. Na Slovenskem Štajerskem se je še le v drugi polovici prvega desetletja sedanjega stoletja prej enotna organizacija narodno-zavednih Slovencev razcepila ter so se ustanovile razne stranke.

Takšna so zgodovinska dejstva. — »Domovina« bi boljše storila, da si to zapomni, kakor pa da nam očita: »To si naj zapomni »Slovenski Gospodar«, ki je pokazal svojo staro barvo s tem, da zagovarja male občine, čeprav je jasno kakor beli dan, da male občine mnogo stanejo, a ne morejo ničesar v redu napraviti.« Koliko sedanje občine stanejo, vemo. Koliko pa bodo velike občine stale, še ne vemo, kakor se tudi ne more vnaprej reči, da bodo te občine »vse v redu napravile«. »Domovina« tudi omalovažuje vprašanje razdaljenosti in vsled tega zamude časa za oddaljene občinarje. Piše namreč: »Pri vprašanju združitve majhnih občin pač ne more biti odločilno, če bo

Samo 130 Din
rdeča ali rožasta odeja!

Samo 150 Din
krasna klot odeja!

Samo 43 Din
sivo vzorčasta flanel-odeja!

1004/7

Razpošilja

Trgovski dom Stermecki, Celje št. 24

Neodgovarajoče se zamenja ali vrne denar.
Zahtevajte takoj novi, veliki, brezplačni
ilustrirani cenik z več tisoč slikami!

ena ali druga oseba morala napraviti nekaj korakov več do župana, da tam opravi svoje posle pri občini.« Za nekaj korakov res ne gre. Če pa je treba hoditi po 2, 3, 4 ure dalje in morda še več, kaj bo k temu rekla »Domovina«? Ob enem opozarjamo »Domovino« na to, da je še dolžna odgovor na naše vprašanje o združitvi majhnih mestnih in trških občin z okoliškimi kmetijskimi občinami. »Jutro«, dobra tetka »Domovinina«, je odločno proti takšni združitvi, češ, da bi to pomenilo utopitev malih mestnih in trških občin v kmetijskih okolih. Kaj pravi k temu »Domovina«? Ali je tudi ona za to, da velja druga mera za male kmetijske občine, druga pa za male mestne in trške občine?

Občni zbor

Kmetijske zveze v Mariboru

bo v sredo dne 10. decembra 1930 ob 10. uri predpoldne v Zadržni gospodarski banki v Mariboru, Aleksandrova cesta 6, v dvoranl.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in preglednikov.
2. Naše kmetijstvo v svetovnem gospodarstvu — Ivan Vesenjak.
3. Standarizacija. Vnovčevanje kmetijskih pridelkov — Vl. Pušenjak.
4. Organizacija izvoza naših kmetijskih pridelkov — France Jerebič.
5. Kmetijska zbornica — M. Kranjc.
6. Predlogi in sklepi.
7. Volitev načelstva in treh preglednikov računov.
8. Slučajnosti.

Vsaka krajevna kmetijska zveza pošlje na občni zbor za vsakih začetih 20 članov po 1 delegata, ki mora imeti s seboj pismeno pooblastilo krajevnega odbora kmetijske zveze.

Udeležiti pa se sme občnega zbora vsak član Kmetijske zveze.

Polovična vožnja v Maribor in nazaj je dovoljena z odlokom žel. ministrstva z dne 7. nov. 1930, št. 21210 in velja od 7. do 13. decembra 1930 za vse proge in vse vlake v dravski banovini razen ekspresnih. Udeleženci obč. zbora Kmetijske zveze kupijo pri odhodnih postajah cele vozne karte do Maribo-